

Шерудило А.В.

аспірант,

*Глухівський національний педагогічний університет
імені Олександра Довженка*

**КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД
ЯК ОСНОВА ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ
ДО ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ
У ДИТЯЧИХ ОЗДОРОВЧИХ ТАБОРАХ**

У сучасному соціумі вагоме значення має організація системи літнього відпочинку дітей і підлітків. Однією з найпоширеніших форм організації літнього відпочинку дітей, підлітків і юнацтва є дитячі оздоровчі табори. Для ефективної організації оздоровчо-виховного процесу вищезгаданих закладів необхідні педагоги-організатори, які здатні цілісно сприймати педагогічну реальність, готові до відкритого творчого діалогу з усіма учасниками педагогічного процесу. У зв'язку з цим в наш час найголовнішу роль в межах підготовки майбутніх учителів до використання інноваційних технологій в дитячих закладах оздоровлення та відпочинку (ДЗОВ) набуває орієнтація на *компетентнісний підхід*. Впровадження означеного підходу до організації навчання студентів у виші має сприяти модернізації традиційного підходу, пріоритетом якого є формування знань, умінь і навичок.

Проблемі становлення компетентнісного підходу в освіті присвячені дослідження В. Байденко, Н. Бібік, І. Зимньої, Н. Кузьміної, В. Лозової, О. Пометун, А. Хуторського та інших. Аспекти проблеми, пов'язані з упровадженням означеного підходу в процес підготовки вожатих дитячих оздоровчих таборів, розглядаються в працях Н. Кутякової, А. Нікульнікова, Л. Петрової. Але компетентнісний підхід як основа формування готовності майбутніх учителів до використання інноваційних технологій у ДЗОВ не був предметом спеціального дослідження.

Метою нашої публікації є визначення ролі та теоретичний аналіз сутності компетентнісного підходу в процесі підготовки студентів педагогічних вишів до використання інноваційних технологій у дитячих оздоровчих таборах.

Компетентнісний підхід – сукупність загальних принципів визначення мети освіти, вибору її змісту, організації освітнього процесу й оцінки його результатів [2]. Означений підхід посилює практичну спрямованість педагогічної освіти, наголошує на необхідності набуття досвіду діяльності, вміння на практиці реалізувати знання.

Зауважимо, що нагальною проблемою традиційної освіти є протиріччя між досить високим рівнем засвоєння студентами предметних теоретичних знань і значними труднощами використання їх в практичній діяльності. А компетентнісний підхід в освіті передбачає, що «учні засвоюють не окремі один від одного знання і вміння, а опановують комплексним процесом, у якому кожному виділеному напрямку відповідає сукупність освітніх компонентів, що мають особистісно-діяльнісний характер» [3]. Компетентнісний підхід акцентує увагу на результатах підготовки студентів до впровадження інновацій в ДЗОВ. При цьому під результатом розуміється не засвоєна інформація, а здатність фахівця діяти в різних педагогічних,

дидактичних, комунікативних ситуаціях, ефективно використовуючи засвоєні професійні знання і вміння.

На думку В. Болотова, В. Серікова, компетентнісний підхід на перше місце ставить завдання не інформувати студента, а навчити вирішувати проблеми, які виникають в різних ситуаціях, зокрема, в процесі оволодіння сучасними технологіями [1, с. 11].

В освітньому процесі формування готовності майбутніх учителів до використання інноваційних технологій у ДЗОВ, побудованому на основі компетентнісного підходу, встановлюється залежність між знаннями й уміннями, підпорядкованість засвоєних знань професійним умінням. Це, у свою чергу, сприяє тому, що досліджувана нами підготовка стає для студента особистісно значущою. Виходячи з розуміння компетентності як результату освіти, навчальний процес у виші має бути реорганізований так, щоб вже під час підготовки до майбутньої фахової діяльності використовувались пробні, реально існуючі педагогічні ситуації, у яких майбутні вчителі могли б реалізувати професійні педагогічні компетенції. Тільки в цьому випадку педагогічна підготовка студентів у виші не буде абстрактною, надмірно теоретичною, а навпаки, дозволить озброїти майбутніх учителів специфічними методами і засобами використання інноваційних технологій у ДЗОВ.

Особливістю компетентнісного підходу в процесі формування готовності майбутніх учителів до використання інноваційних технологій в ДЗОВ є організація освітнього процесу, орієнтованого на навчання, активне і самостійне засвоєння студентами теоретичних і прикладних знань. Посилення самостійності студентів створює велику відповідальність з їх боку за результати власної пізнавальної діяльності. При цьому з'являється можливість суттєво зменшити навчальне навантаження, але не за рахунок зменшення годин на вивчення тієї чи іншої дисципліни, або скорочення обсягу її змісту, а за рахунок визначення індивідуальної траєкторії розвитку кожного студента, максимального врахування його індивідуальних можливостей і пізнавальних здібностей. Так створюються умови для більш комфортної для студента побудови освітнього процесу в виші, підвищується позитивна мотивація студентів до опанування інноваційних технологій, які доцільно використовувати під час роботи в ДЗОВ, з'являється можливість організації індивідуальних занять зі студентами під час аудиторних занять. Результатом компетентнісного навчання є засвоєння студентом досвіду виявлення означеної в публікації проблеми, набуття навичок її дослідження, проектування, співпраці, застосування відомих і створення нових технологій отримання продукту власної діяльності, оцінювання його якості та можливості застосування.

У результаті методичної підготовки до роботи в ДЗОВ студент має оволодіти вміннями, навичками, професійними компетенціями: готовність використовувати методи діагностики розвитку, спілкування, діяльності дітей різного віку; готовність організувати різні види діяльності: ігрову, навчальну, предметну, продуктивну, культурно-дозвілєву; здатність організувати спільну діяльність і міжособистісну взаємодію суб'єктів освітнього середовища; здатність використовувати різні інноваційні технології у професійній діяльності.

Таким чином, компетентнісний підхід створює умови для якісної підготовки майбутніх учителів до використання інноваційних технологій у

ДЗОВ дає можливість будувати педагогу-організатору власну педагогічну діяльність на високому рівні, приймати обґрунтовані професійні рішення, самостійно засвоювати необхідні знання.

Список використаних джерел:

1. Болотов В. А., Сериков В. В. Компетентностная модель: от идеи к образовательной программе // Педагогика. – 2003. – № 3. – С. 8-15.
2. Лебедев О. Е. Компетентностный подход в образовании / О. Е. Лебедев // Школьные технологии. – № 5. – 2004.
3. Хуторской А. В. Ключевые компетенции как компонент личностно-ориентированной парадигмы образования // Народное образование. – № 2. – 2003. – С. 58-64.

Юр'єв Л.В.

викладач,

Білгород-Дністровський морський рибпромисловий технікум

НЕОБХІДНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ТЕРМІНОЛОГІЧНИХ СЛОВНИКІВ У ПРОФЕСІЙНОМУ НАВЧАННІ

Головна мета сучасної освіти полягає у створенні умов для розвитку і самореалізації особистості – громадянина України, активно діючої, ділової людини, фахівця нової формації.

В сучасних умовах ринку праці та особливостей працевлаштування, зростають вимоги до професійної компетентності випускників, що обумовлює якісно нові форми та методи вищої освіти, спрямовані на створення цілісної системи безперервної освіти, на розширення сфери самостійної діяльності студентів.

Щоб набути даних якостей, молоді люди повинні мати можливість упродовж усього періоду навчання розвивати самостійність, навчатися і спеціальності, і вмінню вести себе в суспільстві. Сучасна вища освіта вимагає від викладачів таких підходів до викладання навчального матеріалу та організації самостійної роботи студентів, які дають можливість забезпечити якісне навчання, підготовку до практичної діяльності за обраною професією, формують навички самоорганізації та самоосвіти.

Важливим для професійної освіти є навчити студента опановувати професійну термінологію, оперувати спеціальною термінологією, аргументовано висловлювати власну думку, аналізувати факти, опонувати та вміти вести дискусію. У зв'язку з цим великого значення набуває самостійна робота з термінологічними словниками. При підготовці фахівців у Білгород-Дністровському морському рибпромисловому технікумі за спеціальністю «Експлуатація техніки промислового рибальства та аквакультури» виникає необхідність використання термінологічного словника по спеціальним дисциплінам.

Термінологічний словник – один із різновидів лінгвістичного словника, у якому подано термінологію галузі (чи кількох) галузей знань.

Вивчення проблем термінології надзвичайно актуальне з кількох причин.